

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Mijnheer de Burgemeester,

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in haar zitting van 15 december 2005 een klacht onderzocht tegen uw bestuur en meer bepaald tegen mevrouw [...], schepen van sociale zaken, wegens het verspreiden van een meertalige informatiebrief aan publiek geadresseerden in de wijde omgeving van het wijkbureau Oud-Centrum Wilsele.

Uit de bij de klacht gevoegde stukken blijkt dat de uitnodiging naast het Nederlands inderdaad ook is gesteld in het Frans, het Engels, het Koerdisch en het Arabisch.

o

o

o

De VCT, Nederlandse afdeling, stelt vast dat de bewuste uitnodiging uitgaat van Mevrouw [...], schepen en dat de organisatie uitgaat van het wijkbureau zelf én van de integratiedienst van de stad Leuven, een plaatselijke dienst in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De uitnodiging moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier, in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 12, eerste lid, SWT, gebruiken de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied uitsluitend de taal van dit gebied voor hun betrekkingen met de particulieren.

Evenwel kan de VCT, Nederlandse afdeling, aanvaarden dat, gelet op het doel dat wordt nagestreefd, met name de bevordering van de integratie, de uitnodiging ook in andere talen wordt gesteld.

Bovenaan de uitnodiging had evenwel de benaming “Vertaling” (in het Nederlands) moeten staan om zo aan te duiden dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat en om te onderstrepen dat de Nederlandstaligen over dezelfde informatie beschikken.

De VCT, Nederlandse afdeling, is derhalve van oordeel met 3 stemmen vóór en 2 tegen, dat de klacht ontvankelijk is doch enkel gegrond ten aanzien van het ontbreken van de benaming “Vertaling”.

Een afschrift wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter van de NA,

E. Vandenbossche

Twee leden van de Nederlandse afdeling wensen, overeenkomstig artikel 14 § 3, van het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking hun mening als volgt weer te geven:

Twee leden van de Nederlandse afdeling kunnen zich geenszins akkoord verklaren met het advies van de VCT nopens dossier 37.130/II/N waarbij de commissie vaststelt dat, hoewel de SWT heel duidelijk stelt dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied uitsluitend de taal van dit gebied voor hun betrekkingen met particulieren hanteren, gelet op het doel van de door de schepen van sociale zaken verspreide meertalige informatiebrief aan publiek geïnteresseerden, de uitnodiging ook in andere talen mag worden gesteld.

Zij stellen objectief vast dat de gecoördineerde taalwetten geen bepalingen bevatten die zouden toelaten om vrijblijvende criteria, als daar zijn bepaalde nobele doelen, te hanteren om af te wijken van de gecoördineerde taalwetten.

Het wijkbureau Oud-Centrum Wilsele en de integratiedienst van de stad Leuven zijn plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Art. 9 van dezelfde SWT stelt duidelijk: “Voor de toepassing van deze gecoördineerde wetten worden onder plaatselijke diensten verstaan diensten in de zin van artikel 1, § 2, waarvan de werkring niet meer dan één gemeente bestrijkt”. Het wijkbureau en de integratiedienst vallen volledig onder deze bepaling.

Artikel 12 van de SWT stelt “De plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen”.

Het “bevorderen van de integratie van Nederlandsonkundigen” mag dan wel door sommige leden van de commissie als een nobel doel worden beschouwd, het neemt niet weg dat de

geldende wetsbepalingen terzake zo overduidelijk zijn dat geen interpretatie en al zeker geen afwijkende interpretatie, nodig of mogelijk is.

Bovendien is de taalwet in bestuurszaken van openbare orde, zodat haar bepalingen van dwingende aard zijn en er niet van kan afgeweken worden. Overeenkomstig artikel 30 van de Grondwet kan het taalgebruik overigens enkel wij wet worden geregeld.

Het integratiedebat dient niet in de VCT gevoerd te worden en is hier dan ook niet relevant.

Dergelijke rechtspraak schept een precedent dat de taalwetgeving uitholt en op een hellend vlak plaatst onder het mom van particuliere afwijkingen, die strijdig zijn met de taalwetgeving en die stoelen op politiek-filosofische overtuigingen.

De taalwetgeving dient strikt toegepast te worden zoals dat in ander dossiers ook gebeurt en dit op gelijke basis voor iedereen, ongeacht zijn taal.

Het boven de uitnodiging aanbrengen van het woord Vertaling is een verre van voldoende wijze om aan te duiden dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat en om te onderstrepen dat de Nederlandstaligen over dezelfde informatie beschikken.

Bijgevolg mocht de uitnodiging enkel in het Nederlands gesteld zijn. De klacht is dan ook ontvankelijk en gegrond.